

Divjaški napad. Anton Kranjc, 25letni sin posestnika na Polenškaku pri Ptuj, se je vrnil od vojakov k staršem. Vrnitev sina so slavili v domačem vinogradu in so se vračali zvečer proti domu. Prepevajoča družba je bila nenadoma napadena na nekem ovinku od štirih neznancev, ki so bili oboroženi s koli in noži. Nekaterim je uspel pobeg pred divjaki, najhujše poškodovan je bil od napadalcev Anton Kranjc. Dobil je z nožem zabodljaj v hrbet, udaril s kolom po celem telesu in ima zlomljeno levo roko. Smrtnonevarno poškodovanega so prepeljali v bolnico v Ptuj.

Uboj. V Podgorcih pri Sv. Tomažu so se stepili med seboj pijani fanti. Smrtonosen zabodljaj z nožem je dobil Franc Slameršek, posestniški sin. Pod sumom uboja je bil aretiran Franc Kranjc.

Pod viak se je vrgla na postaji Laško Marija Pelc, maserka v laškem zdravilišču. Lokomotiva je odtrgala nesrečnici glavo.

Roko mu je zlomil z udarcem. Ko je stopil 43letni brezposelni delavec Anton Dermastija iz Huba pri Frankolovem v neki hlev, ga je nenadno napadel v hlevu skriti hlapec Josip Bučar iz Loke pri Frankolovem, ga udaril z lesenim drogom in mu zlomil desno roko. Dermastija se zdravi v celjski bolnišnici.

Nepoštena mati in sin. V Celju so vtaknili pod ključ 49letno mater Frančiško iz Celja ter pristojno v Teharje in njenega brezposelnega sina. Prijeta sta pokradla v radnjem času v Celju, Polulah, Zagradu, na Spodnji Hudinj ter Teharju 40 kokoši. Ukradeno perutnino sta prodala na trgu in po hišah. Posestniku Strenčanu na Lavi sta odnesla s kozolca 500 kg koruze. Nekaj sta dala v mlin, ostalo pa sta prodala nekemu celjskemu trgovcu. Nepoštenu mater in sina so izročili celjskemu okrožnemu sodišču.

Prijet ropar. Po Št. Lambertu pri Zagorju ob Savi se je klatil zadnje dni sumljiv neznanec, ki se je zatekel v Resnikovo krčmo. Tamkaj je zvedel, da se mudi krčmarica v Litiji, odkoder se bo vrnila po-

podne. Tujec se je podal na prežo proti Mošeniku, kjer je srečal Resnikovo in je zahteval od nje z nožem denar. Ker se je napadena nekaj obotavljala, jo je zabodel za vrat, ji iztrgal ročno torbico s 300 Din in zginil. Orožniki so tolovaja kmalu prijeli v Št. Janžu pod Kumom v Jazmah. Ko je zagledal orožnike, je skušal zbežati, kar pa mu ni uspelo. Žandarji so na vozu močno vklenjenega pripeljali s hriba v dolino. Prijeti roparski napadalec je že večkrat kaznovani 36letni Jožef Dimic iz Ponovič pri Litiji. Malo pred napadom na Resnikovo je prebil šest let v ječi.

Hitro izsledeni vlomilci. V Ljubljani na Domobranski cesti je bilo vlomljeno v neko stanovanje. Vlomilci so premetali vse omare in jih izpraznili. Z njimi je zginil tudi 4500 Din vredni radijski aparat, katerega je ponudil eden od uzmovičev v nakup trgovskemu potniku in ta je obvestil policijo. Aretirani so bili kot vlomilci: 3letni mehanik Ciril Bonča z Glinic, 20letni ključavničar Maks Justin in 20letni kovinar Matija Jereb. Prijeti tički so vlom brez nadaljnjega oklevanja takoj priznali.

Vlom v tvornico. Po noči je bil izvršen na Viču pri Ljubljani vlom v tvrdko »Vinocet«, ki izdeluje vinski in špiritni kis. Vlomilci so oškodovali tvrdko in uslužbenec za nekaj tisočakov.

Slovenska Krajina.

Pneonci. Tudi mi Goričanci napredujemo. Pogodba je sklenjena med občino in elektrarno v Fali. Dobimo električno razsvetljavo. Začetna dela se že vršijo. Naš kraj je eno uro hoda od Murske Sobote. Vsi ljudje se zelo veselijo električne razsvetljave in komaj čakajo trenutka, ko bo zažarela prva žarnica. Mi le občini čestitamo in naj si jo vzamejo druge, morda še bogatejše občine za vzgled. Tega pojava se pa veseljuje vsa Gorička. Upamo namreč, da je to začetek elektrifikacije mursko-soboškega srezanja. Želimo, da bi elektrifikacija napredovala od vasi do vasi. Pa so nekatere občine na Goriškem

siromašne, želimo in upamo, da bo banovina tudi tem krajem nudila svojo pomoč, da pridejo do električne luči, če pa daje podporo tudi drugim bogatejšim krajem po Kranjskem in drugih krajih. Občine bi se naj zmenile in bi s skupnimi močmi in podporo dosegle glavni vod ob glavni cesti proti Hodošu. Priporočamo zadevo tudi našima bankskima svetnikoma in narodnemu poslancu.

Sv. Sebeščan. Učiteljica gđ. Žejn Berta je padla in si izlomila roko. Je v domači oskrbi. Želimo ji, da bi čimprej okrevala in začela s poukom.

Sv. Jurij. G. provizor je te dni začel s farnimi obliki. Obiskal bo vsako hišo in obenem urejal dušnopastirske posle, statistiko Nemcev, naših izseljencev, ciganon, časopisja, bolnikov, ki ne morejo več v cerkev itd. Ob tej priliki zbira darove za lesen pod v cerkvi in za stranski oltar. Kljub težkim časom darujejo ljudje lepe svote, posebno za oltar in upamo, da bo že letos stal v naši lepi cerkvi stranski oltar male Terezike. Upamo, da nam bodo pomogli tudi naši izseljenci. Zvedeli smo, da tudi ciganske hiše dajejo po 50 Din in še več. Pravijo, da nočejo še v cerkvi biti zadnji in dajo vse kar imajo v božjo čast. Pač lepi vzgled vsem tistim, ki jim je okras hiše božje nepotrebna potrata. — Porek je pri nas letos malo. Med temi redkimi je tudi vria in dolgoletna Marijina družbenka Vidonja Alojzija od Sv. Jurija, ki se je poročila 23. januarja. Marijine družbenke so ji v slovo pele pri sv. maši. Ker je ženin iz sosednje pertočke župnije, gre Alojzija od nas. Bog ju blagoslovi!

Iz okrožne pisarne KZ v Mariboru.

Krajevne organizacije zahtevajo tečaje in občne zборе večinoma v nedeljo. Glede pomarjke ja organizatorjev nam ni mogoče vedno ustreči, zato prosimo, da v pismu označijo tudi kak drugi dan, kar je v zimskem času gotovo mogoče. Tako bi lahko opravili več dela in z občnim zborom združili obsežnejša strokovna posvetovanja.

»Misijon — misijon — take novotarije niso za ljudstvo; zmešajo ga in razburijo,« je dejal sodnik.

Tedaj je vzkripela Veronika, vsa rdeča je postala in zaklicala:

»Ali tako? Misijonarji da ljudi mešajo in burijo? Če pa tam od Fužine proti jutru pritulijo pijanci in se z njimi vlečejo razuzdane ženske, tako da se po vsej dolini čuje in se celo otroci pokonci spravijo, tedaj ne rečete nič. Ali nikar ne mislite, da nad vami nikogar ni! So še višji gospodje, ki imajo uho za naše tožbe. Zna biti, da pripiha kdaj od zgoraj kak tak veter, da bo tudi našega gospoda sodnika vzbudil.«

Moški so kar gledali in se niso mogli načuditi, da si je dekle toliko upalo. Sodniku se je poznalo, da ga je zadela. Ostro je zasadel oči vanjo, zinil, pa zopet zaprl usta in potem dejal po svoje hladno in mirno:

»Opominjam Logarjevo Veroniko, naj brzda jezik. Mladim ženskam se nič kaj ne poda, če hočejo lmeti na sodniji prvo besedo. Te čenče so nas čisto nekam drugam speljale. Razprava se tiče sinočnje fatvine v cerkvi in ničesar drugega.«

Tedaj je stopil pred sodnika birič in javil, da sta zunaj dva moška, ki prinašata v tej zadevi važno sporočilo.

»Naj prideta!« je velel sodnik.

In že sta odprla duri — mojster Gašpar in njegov popotni tovariš, grofov jagar Anza. Ko je ta

zagledal sodnikovega Lavrinca, kako stoji zvezan v kotu, se je na glas zasmeljal.

»Ti-ti se mi nikar ne smeji!« je zavpil Lavrinca. »Tebe tudi dolžijo, da si bil sinoči zraven, ko so šmarsko cerkev okradli.«

Grofov jager je ves zagorel in žila na čelu se mu je nabreknila.

»Kdo me dolži? Predvčerajšnjem sem odšel in me dva dni ni bilo tu,« se je zadržal srđito.

»Mir!« je zapovedal sodnik in vprašal uradno: »Kdo ste?«

»Haha, saj nisva kaka tuja svetnika,« se je zasmeljal Gašpar in postavil svojo kramo k zidu. »Naju bojo gospod sodnik menda vendar poznali. Saj so že prav imeniten dežnik pri meni kupili.«

»Najsi sodnik koga tudi pozna, sodnija nikogar ne pozna. Vsakdo mora povedati, kako se piše in kaj je.«

»A tako! Tedaj naznanim častiti sodniji, da se pišem Gašpar Petrač; v Dobrovljah delam dežnike, ki so prva in najpotrebnejša reč za slehernega človeka —

kajti to je res in to se ve, brez strehe človek nikamor ne sme.

Z menoj pa je Janez Kresnik, po domače Anza, grofov jagar v šmarski planini.«

»Odkod prihajate?«

»Če se že moram spovedati: prav od doma iz Dobrovelj prihajam; tam sem zjutraj ob treh vstal,

žabno vožnjo, po Abesiniji. Iz Asmare se je odpejalo k jezeru Ašangi, kjer so Italijani zadnjič odločno premagali neguša, 25 avtomobilov, ki so jim sledili tudi avtobusi. V avtomobilih je bilo 100 oseb. Pot tja in nazaj je bila dolga 1100 kilometrov in je šla po samih novih cestah. Udeleženci tega potovanja so obiskali pred vsem bojišča Ambe Aladžija in Majeja.

Letalo leti brez letalca Nenavadno letalsko dogodivščino so imeli nedavno v Parizu. Blizu Burgosa se je dvignilo v zrak letalo, katero je pilotiral neki letalski učenec. Ko je letalo doseglo višino 1500 m, je zaplavalo v gosto meglo. Mladi pilot se je tega močno ustrašil. V strahu za svoje življenje, si

Pripravljala im odborom!

Mnogo zr topnikov i dobilo pisma ter tiskovine, da izvrše pripravo za uslovne občne zборе. Nekateri so dobili tudi že potrjena pravila. Prosimo pristaše in zapupnike Kmetске zveze, da izvršijo čimprej vse ganizatorične priprave, da se zamore vršiti občni zbor. Želimo tekom zime izpopolniti organizacijo ter jo dovršiti vsaj do one višine, kakor je bila pred razpustom.

Bodimo štedljivi.

Prosimo v posameznih srezih krajevne odbore Kmetске zveze, da dogovorno

medsebojno priredijo občne zборе ob nedeljah vsaj v dveh sosednih krajih, da zamore en zastopnik iz pisarne nastopiti na obeh, tako nam prihranite na osebah, na čenarju in času.

Ustanovne občne zборе je treba vedno javiti pristojnemu sreskemu načelstvu. Sej krajevnih odborov ni treba javiti.

Vse dopise za Kmetsko zvezo pošiljajte iz ozemlja bivše mariborske oblasti na naslov:

Okrožna pisarna Kmečke zveze v Mariboru, Aleksandrova cesta 6 I.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Katoliško prosv. društvo »Zarja« priredi v nedeljo 31. januarja v Narodnem domu tridejansko burko »Lesena peč«. Je to najnovejša slovenska šaloigra, polna zdravega smeha in obenem poučne vsebine. Da bo še bolj lušno, bodo pevci na koncu pridejali še par kupletov, ki bodo še povzdignili veselo razpoloženje. Ker se torej obeta vesel in zabave in smeha poln nedeljski popoldan, zato so vsi prijatelji poštene zabave in veselega smeha vlijudno vabijeni. Da pa bo vsem postreženo, se igra s kupleti vred ponovi v nedeljo 7. februarja ob običajni uri.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Pripravljalni odbor za zgradbo društvenega doma pri Sv. Rupertu v Slov. goricah se tem potom najlepše zahvaljuje vsem, ki so pomagali pri zgradbi našega prepotrebnega prosvetnega doma. Ni malenkost, zgraditi stavbo 22 m dolgo in 10 m široko brez sredstev. Vendar je šlo. Sestali smo se 25. marca 1936, takrat izvolili pripravljalni odbor, kateri je takoj šel na delo. Dne 5. julija 1936 je bil slovesno blagoslovljen temeljni kamen, tri tedne pozneje je bila stavba že toliko dograjena, da smo jo pokrili. Slovesno blagoslovljena, otvorenja in znotraj zgotovljena je bila stavba dne 18. oktobra 1936. Ta dan je prejel krst z igro »Podrti križ«. Vendar bo marsi-

koga zanimalo, s kakšnim veseljem so naši vrli Rupertanci pomagali z dajatvami in s kulukom. Kamena so darovali razni dobrotniki 60 kub. m. Od tega je dal eden sam 38 kub. m. Lesa so darovali vsi skupaj 115 drev, od tega eden sam 18 dreves. Zraven tega so vozniki ves material za stavbo, kakor kamenje, zidno in strešno opako, pesek, les, sploh vse brezplačno zvozili. Skupaj je bilo 190 voznin. Pijače so darovali naši vrli gospodarji okrog 1000 litrov. Kruha za delavce so spekle naše matere 58 hlebov. Peska so darovali lastniki 35 voz brezplačno. Zidarji in tesarji so delali brezplačno skupaj 52 dni. Fantje in moške so napravili kuluka 92 dni, dekleta 33 dni. Kar so delali člani pripravljalnega odbora, to niti ni všteto. G. organist je izvršil v splošno zadovoljnost krasen oder. Oder je skupno z našimi mizarji napravil brezplačno. Slikal ga je tudi domači slikar brezplačno. Skupno bi stala stavba okrog 120.000 Din in je skoraj plačana. Vidi se, kaj premore skupni nastop in organizacija dela. Smo lahko ponceni na delo, ki smo ga izvršili. Še enkrat ponovna hvala vsem, ki ste sodelovali! V našem Slomšekovem domu ja naj se vzgaja mladina, ki bo ponos in veselje staršem, narodu, cerkvi in državi. Bog živi!

Sv. Ana v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo 31. januarja živno in poučno igro »Dva se ženita«. Ob enem bo tejni občni zbor katoliškega prosvetnega društva. Prijatelji društva, pridite v obilnem številu! Z ukazom kraljevih namestnikov in na predlog mini-

stra notranjih zadev se preimenuje občina ščavnica v: Sv. Ana v Slov. goricah.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosvetno društvo ponovi na Svečnico popoldne po večernicah v Društvenem domu lepo opereto v dveh dejanjih »Čevljar in vrag«.

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeru pripravlja za pustni čas Danilo Cerarjevo veselo opereto: »Čevljar in vrag«. Soliste in zbor spremlja orkester. Prva predstava bo v nedeljo 31. januarja, ob pol 4. uri popoldne, druga pa v nedeljo 7. februarja ob isti uri v Katoliškem domu. Prijatelji dobrega humorja vlijudno vabljeno!

Sv. Vid pri Ptuj. Tukajšnji Podmladek Jadranske Straže priredi v nedeljo 31. januarja v Slomšekovem domu v Sv. Vidu koncert narodnih pesmi pod vodstvom gđc. učiteljice Podjavoršek Antonije. Prijatelji lepe narodne pesmi vlijudno vabljeno!

Središče. Narodna prosveta v Središču vpripori 31. januarja burko v treh dejanjih »Izgubljeni in zopet najdeni mož«. Začetek ob 7. uri zvečer, vstopnina 4 in 2 Din. Prijatelji smeha, pridite!

Velika Nedelja. V nedeljo 31. januarja, popoldne po večernicah, priredi tukajšnja šolska mladež mladinsko igro »V kraljestvu pševce«. Otroci sodelujejo kot pevci in igralci. Vlijudno vabljeno vsi starši in prijatelji mladine!

Sv. Vencel. Naši igralci priredijo v nedeljo 31. januarja ob 3. uri popoldne v tukajšnji šoli najnovejšo slovensko burko Jalenovo »Leseno peč«. Vsi od blizu in daleč iskreno vabljeno!

Zreča. Naše Katoliško prosvetno društvo vpripori v nedeljo 31. januarja ob treh popoldne v dvoranah g. N. Winter v Zrečah vesellogro »Miči! je treba možak«. Vabljeno in dobrodošli prav vsi!

Slovenske Konjice. Na Svečnico dne 2. februarja priredi Katoliško izobraževalno društvo ob 3. uri popoldne v Katoliškem društvenem domu veselo predpusno burko »Lesena peč« v treh dejanjih. Kdor se hoče pošteno in iz srca nasmejati, naj ne zamudi prilike. Predprodaja vstopnic v trgovini Antona Valenčak.

Colja. Proslava 30letnice Katoliškega prosvetnega društva se vrši po tem sporedu: V soboto,

je privezal padalo in odskočil proti zemlji, kamor je priletel nepoškodovan. Aeroplan pa je medtem v zraku krožil dalje in sicer je letel še celo uro časa s polno silo. Med tem poletom se je letalo večkrat približalo zemlji na 20 m razdalje, toda vselej je zopet skočilo kvišku in plavalo nekaj časa naprej. Čez dobro uro pa je bila zaloga goriva izčrpana in tedaj se je aeroplan zrušil na tla. Padel je v neki gozd.

Kupujem

za jesenova debla, dolžina od 3 m naprej, premer od 30 cm naprej, dolgo, ravno blago brez grč, samo vagonске pošiljke od nakladalnih postaj. Fridolin Bischof, Izvoz lesa, Maribor, Kacijanerjeva ulica 22, telefon: 26-25. 30

ob štirih pa sem šel na pot. Od Sel sva hodila s temle Janezom Kresnikom skupaj.«

»Odkod pa vi?« se je obrnil sodnik na grofovega jagra.

»Bil sem v mestu pri svojem gospodarju, gospodu grofu; nekaj sem mu nesel,« je odgovoril mladi mož. »Sinoči sem se podal nazaj in sem vso noč hodil.«

»Ali imate priče?«

»Katerega hudirja pa kaj briga?« je zarobantil grofov jagar.

»Brez prič ne velja na sodnji nič.«

»Pa nič! Če jaz sodnji nisem potreben, meni sodnje ni treba.«

Zasukal se je in hotel oditi. Toda Gašpar ga je ustavil in dejal:

»Počakaj, Anza! Jaz sem priča, da si bil predvčerajšnjem v Dobrovljah pri moji sestri Cenci čez noč; Cenca je namreč Anzana vzredila in mu je za mater. Da si bil včeraj res v mestu, to bo izpričal gospod grof. Da si me danes zjutraj blizu Sel došel, zato sem spet jaz za pričo... Zdaj pa se bomo drugače pomenili. Gospod sodnik, midva sva roparja videla; na poti sem sva ju srečala.«

»Kje? Kdaj?« je vprašal sodnik, ne da bi kazal le trohico kakega iznenadenja.

»Med Rutami in Gorenčami — pred kakimi tremi urami.«

Zdaj je možic na dolgo in široko pripovedoval, kako sta srečala onadva potepuha in potem našla tisto reč na cesti, in jo položil pred sodnika na mizo.

Mežnar je takoj segel po njuni najdbi, tudi Veronika in gospod žurnik sta jo natančno pogledala — in kar kmalu so vsi v en glas vzkliknili:

»To je kos Marijine tenčice! — Res! — Vsak go spozna. Prišeči morem.«

Ta hip je prihitel krčmar od Zlate krone in tresčil kar pred sodnika:

»Gospod sodnik, okradli so me. Dva tujca sta prenočevala pri meni, moški in ženska, kramarja baje. Ker se danes zjutraj dolgo nista prikazala, sem šel za njima gledat. Pa sta jo že prej popihala in sta pobrala, kar sta mogla: prte s postelj, srebrni križec s stene, svečnik in, zdi se mi, tudi denarja sta nekaj ukradla.«

Vse skrižem so začeli vpiti in na kraju kraja je bilo očitno, da sta krčmarja okradle prav tista potepuha, ki sta ju srečala Gašpar in Anza. Sredi hrušča je zagrmel sodnikov glas, ki je zapovedal:

»Mir! Vsako besedo je treba prav postaviti in zapisati. Ko to opravim, bom poslal protokol gospodu mestnemu sodniku, da ta ukrene, kar se mu zdi prav in potrebno.«

»S protokolom še muhe ne boste ulovili, kaj šele kakega tatu, hahaha,« se je zasmel jagar.

»Gospod sodnik, potuho dajete potenuhom,« se je jezila Veronika. »Dajala bi, da bi bilo zdaj kaj